

ærede Ordfører: Nu er jeg glad for det, jeg har opnaaet, men jeg vil ved den første den bedste Lejlighed se at slippe bort fra de Indrømmelser, jeg nu har gjort. Thi paa den Maade bliver det ikke hyggeligt i Fremtiden at slutte Overenskomster med hinanden. Et Ord er et Ord, og en Mand er en Mand, selv om han ikke er større end en Ært, siger et gammelt Ord, og det holder jeg paa.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, og som jeg er Medforslagsstiller af, skal jeg gentage, hvad jeg mindede om ved Sagens første Behandling, at der er en Grundlovsbestemmelse, ikke blot i den gældende Grundlov, men ogsaa i den nye Grundlov, som vi nu har vedtaget, der lyder saaledes: „Alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundede i det almene Vel, skal hæves ved Lov.“ Det er altsaa Meningen, at man ikke vil gøre Indskrænkninger i den fri og almindelige Ret til Erhverv. Det forekommer mig mærkeligt, at til Trods for at vi nu faar en Styrmandseksamen, der ialt væsentligt er den samme som den, der hidtil har givet Adgang til at føre Skib, med Undtagelse af Udvandrerkskibe, hele Jordkloden rundt, skal en Styrmand i Fremtiden, naar han ikke har taget Skibsførereksamen, ikke en Gang have Lov til at føre en Sandpumper fra København til Køge Bugt eller føre en Baad mellem København og Stege eller mellem Assens og Svendborg, end ikke naar det er en lille Baad. Dette er lige haardt nok, og det er ikke at respektere Grundlovens Bestemmelser om, at man skal have lige Adgang til Erhverv. Kun hvor Almenvellet kræver det, kan det offentlige træde til og gøre sine Indskrænkninger; men Almenvellet kan sandelig ikke kræve, at en Mand skal have Skibsførereksamen og ikke maa nøjes med at være Styrmand for at føre en Sandpumper fra København til Køge Bugt eller for at føre mindre Baade paa Limfjorden eller i vor indenlandske Kystfart. Det forekommer mig, at man her er gaaet for vidt. Det almene Vel kan ikke kræve saa store Indskrænkninger, som Flertallet her kræver, og derfor har vi ikke kunnet følge det paa dette Punkt; jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag, idet jeg synes, at det betyder en billig Hensyntagen til at beskytte Adgangen til Erhvervet i saa vid Udstrækning som muligt. Man skal ikke stille større Fordringer til dem, der skal have Udførel-

sen af disse Hverv under sig, end strengt taget nødvendigt.

Jeg skulde ikke have gjort disse Bemærkninger, hvis ikke den ærede Ordfører havde udæsket mig. Det ærede Medlems Udtalelser tiltalte mig ikke. Naar to Parter slutter en Akkord, kan den ene Part ikke sige, at det, der er til Fordel for ham, er han glad for, men han forbeholder sig, saa snart han kan se sit Snit dertil, at løbe fra det, han har indrømmet den anden Part. Jeg vil advare den ærede Ordfører mod at følge den Politik i Fremtiden, thi saa er der til sidst ingen, der vil forhandle med ham.

Birch: Man har bedt mig om at tale saa kort som muligt, og jeg haaber, at jeg ikke skal lægge Beslag paa mere end 3—4 Minutter. Man kender jo forud Medlemmernes Ønsker, naar Klokken er blevet 10 Minutter over 5. Af den ærede Ordførers (Kofoed) Udtalelser skal jeg kun omtale den ene, i hvilken han fremdrog, at jeg havde talt om manglende Sagkundskab hos Flertallet i Folketingsudvalget, og imødegik dette ved at paavise, at der havde været Sagkundskab i det af Ministeriet nedsatte Udvalg. Det er en underlig Maade at argumentere paa.

Den højtærede Handelsminister argumenterede ud fra to bestemte Forhold, Sikkerhedshensynet og Principshensynet. Med Hensyn til Sikkerheden paa Søen skal jeg ligesom det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) henvise til, at naar man hidtil med en Eksamen, der ganske svarer til den Styrmandseksamen, der vil blive bevaret, har kunnet føre Skib af enhver Størrelse med Undtagelse af Udvandrerbaade over hele Verden, maa man vel ogsaa fremtidig kunne føre Baade af enhver Størrelse i den hjemlige Fart. Det er ganske vist sagt, at det nu til Dags er vanskeligere at navigere end tidligere. Det stik modsatte er imidlertid Tilfældet, idet vi siden 1892 har faaet langt bedre Fyr, langt bedre Lyssignaler og bedre Afmærkning af Farvandene. Den højtærede Minister støttede sig dernæst til Principshensynet og hævdede, at alle Førere af Dampere over 200 Tons burde have samme Uddannelse, uanset i hvilken Fart de sejlede. Dette forbyrser mig, thi den højtærede Minister har ikke været lige saa principfast, hvor Talen har været om Sejlskibe. Med Hensyn til disse foreslaas nemlig af den højtærede Minister noget stik modsat, idet den højtærede Minister her har ladet